

Lernejo Solidareco al Panamo, verko de senfina amo

Foto: Studio Revolución

Havano, dec 12 (RHK) La 31-an de decembro 1989, kiam ĉefkomandanto Fidel Castro inaĝuris la Lernejon "Solidareco al Panamo", li esprimis sian certecon, ke la centro estos verko de senfina amo.

Kaj al tiu granda kaj amata domo, situanta en la havana municipo Boyeros, kie infanoj kun fizik-movaj limigoj ricevas specialan atenton, alvenis merkredon vespere la gvidanto de la Kuba Revolucio,

armegeneralo Raúl Castro Ruz, kaj la Unua Sekretario de la Centra Komitato de la Partio kaj Prezidento de la Respubliko, Miguel Díaz-Canel Bermúdez, por festi la 35 jarojn de unu el la plej emblemaj edukaj institucioj en la tuta Kubo.

Reprezentantaro de studentoj, instruistoj kaj familianoj ĉeestis la vesperon, kie partoprenis partiaj kaj registaraj aŭtoritatoj. La vortoj de ĉia fondinto, Fidel, skuis la ĉeestantojn en aŭdvida prezento, kie ĉia direktoro dum pli ol tri jardekoj, Esther María La Ochoa, certigas, ke "eĉ la blokado ne sukcesis estingi la ridetojn de la infanoj", kiuj studas ĉi tie.

Tiam komenciĝis ĉi tiu porviva festo, kie kuniĝis muziko kaj poezio, kun la infanoj de la Koruso Petaloj de l' Morgaĉo, el la lernejo mem, iliaj instruistoj, kaj membroj de la infanteatra kompanio "La Colmenita", kiuj bele prezentis kantojn kaj tekstojn.

La plej emocia momento de la nokto estis la prezento de rekono al la amata Teté, la alfabetista instruisto, la edukisto, la patrino kaj avino de multaj, la amiko kaj direktoro, simbolo de sindonemo kaj sindediĉo. Ĉi ricevis ĉin kun honoro el la manoj de Raúl, kiu dum multaj jaroj akompanas la studentojn kaj laboristojn de ĉi tiu amlaboro.

«Dankon pro tiom da pasio, sindediĉo, heroeco, fido; "La mondo ekstaris, dirante kun benita voĉo, la Planedo bezonas multoblige multajn Teté," legis la Armegeneralo.

Aliaj rekonoj estis donitaj ĉi-vespere al la Lernejo "Solidareco al Panamo" flanke de la Organizo de Pioniroj "José Martí" kaj de la Unuiĉo de Junaj Komunistoj, de la Ministerio pri Edukado kaj de la Organizo de Iber-Amerikaj ŝtatoj por Edukado, Scienco kaj Kulturo.

Tiam, Teté parolis al la ĉeestantoj, vortoj kiuj venis el la koro kaj engaĉiĉo al la instruado de Fidel kaj Raúl, por konservi valorojn.

«Jen ni ridis, ni ploris, ni estis feliĉaj. Ĉi tio estas mia granda domo, preskaŭ dum 35 jaroj. Mi havas mian piedon en la piedingo, Generalo, same kiel vi," deklaris la eterna edukisto.

Poste, Teté, en sia adiaĉo, brakumis sian anstataŭanton, la novan direktorinon Nairis Reyes Cleger, kiu esprimis la sindevontigon "daŝrigi la heredaĉon kaj labori senlace por konservi la spiriton de solidareco kaj plejboneco, kiuj karakterizas nin. Kune ni daŝre konstruos pli brilan estontecon por niaj infanoj, pli inkluzivan kaj espereman," ĉi diris.

35 jarojn poste, la Lernejo Solidareco al Panamo" daŝre konservas la verkon naskitan de la klopodoj de Fidel. Raúl kaj Díaz-Canel tion konfirmis denove merkrede nokte. Inter anekdotoj, ridado, fiero pri tio, kion Kubo faras por siaj infanoj kaj la engaĉiĉo daŝre prizorgi tion, kio estas plej altvalora en la lando, la festo konkludis, forpelinte la anoncitan pluvon kaj montris edukan centron, kiu neniam laciĉas konfesi amon.

Verkis: A.Paredes

<https://www.radiohc.cu/eo/noticias/nacionales/371892-lernejo-solidareco-al-panamo-verko-de-senfina-amo>

Radio Habana Cuba